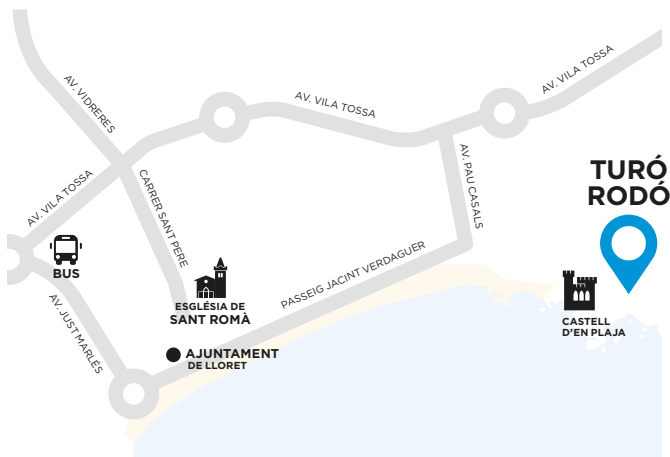

POBLAT IBÈRIC TURÓ RODÓ

POBLAT IBÈRIC TURÓ RODÓ

LLORET DE MAR

Camí de ronda de Lloret a Canyelles

TOURIST INFORMATION
WhatsApp **+34 618 263 898**

PARLEM CATALÀ - HABLAMOS ESPAÑOL
WE SPEAK ENGLISH - NOUS PARLONS FRANÇAIS 10H - 13H 16H - 18H

patrimoni.lloret.cat

Diputació
de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa
i Coneixement

Ajuntament de
Lloret de Mar

MOLL
MUSEU OBERT DE LLORET

LLORET DE MAR

SITUACIÓ GEOGRÀFICA

El poblat ibèric de Turó Rodó està situat sobre un promontori de 40 m d'alçada ubicat al nord-est i molt a prop del nucli de Lloret de Mar. S'aboca directament al mar per llevant i per migdia; a ponent els seus vessants moren a la platja de sa Caleta i pel nord es troba unit a terra ferma mitjançant un istme d'uns 50 m d'amplada. És, doncs, un indret de fàcil defensa i amb un ampli camp visual sobre la platja de Lloret, la plana que la circumda, un bon tram de costa i les elevacions de la serralada litoral que tanquen aquest sector de la Costa Brava.

TRETS GENERALS

Les primeres notícies sobre el jaciment són de l'any 1925, però no s'hi efectuà cap activitat fins al període 2000-2003, quan fou excavat íntegrament gràcies al patrocini de l'Ajuntament de Lloret de Mar. Els treballs d'excavació van permetre documentar les característiques principals del poblat i la seva evolució històrica, que s'estén des de finals del segle III aC fins a les primeres dècades del I aC. Es tracta d'un assentament costaner del tipus barrera, situat en un esperó sobresortint, abocat al penya-segat en gran part del seu perímetre i defensat per una muralla a tramuntana i a llevant, els únics sectors accessibles. Els habitatges principals d'aquest poblat s'adossen a la part interna de la muralla i resten oberts per migdia a una plaça, a l'altra banda de la qual trobem algunes construccions de menor abast.

LES CASES

Dins del recinte s'hi han identificat onze cases, disposades al voltant d'una gran plaça que era un ampli espai de pas i comunicació entre les diverses construccions, utilitzat també per a tasques comunitàries. Al nord hi havia la filera de set cases adossades a la muralla i al sud i al sud-oest s'hi disposaven quatre cases més, construïdes al caire del penya-segat.

Les set cases de la zona nord són de planta rectangular i estan compostes per dos àmbits: una estança principal al nord i una petita avantsala, oberta a la plaça, al sud, amb la porta que les intercomunicava situada al costat oest del mur mitger. Els murs estan fets de pedres lligades amb fang, i el fort pendent del terreny va fer que aquestes cases fossin terrassades. El nivell de circulació era o bé de terra trepitjada o bé de la mateixa roca retallada; al centre de l'àmbit principal hi havia la llar i en la majoria s'hi van localitzar sitges d'emmagatzematge. Pel que fa a les quatre cases del costat sud i sud-oest, dues són adossades i les altres dues exemptes. Les seves mides són més petites i no tenen avantsala. Per les seves característiques, sembla que es tractaria d'espais d'emmagatzematge més que no d'habitatge.

EL SISTEMA DEFENSIU

Tota la banda nord del poblat es troba defensada per una muralla de pedres lligades amb fang que mesura entre 110 i 130 cm d'amplada i que s'ha conservat en quasi tota la seva longitud (més de 40 m). Està construïda amb el sistema de doble paret i farcit intern de pedrigolet en dos llenços que dibuixen un angle molt obert. A l'est, la muralla gira cap al sud en un angle de 90 graus i, amb una longitud de 7,30 m, defensa aquell costat del poblat, on hi havia l'entrada. Posteriorment, una gran reforma reforçà i millorà el sector de llevant d'aquesta muralla i els accessos al poblat mitjançant la construcció d'un passadís fortificat protegit a banda i banda per sengles trams de muralla.

COM ES VIVIA A TURÓ RODÓ?

Tot i que ja els romans ja havien conquerit el país, tant la tècnica constructiva de les cases com el material arqueològic evidencien que els habitants de Turó Rodó eren ibèrics des de tots els punts de vista. L'existència de sitges implica una dedicació agrícola i la troballa de pedres planes amb un forat en un extrem apunta una intensa activitat pesquera. Hi ha, també, pesos de teler i fusaiols, que ens parlen d'activitat tèxtil. L'entrada de la romanització es manifesta en la presència de tegulae (teules) i dolia (grans recipients de terrissa per a contenir líquids), així com en l'abundància de ceràmiques itàliques. L'abandó del poblat, vers l'any 60 aC, fou pacífic i va comportar el trasllat de la població cap a indrets més adients, a prop de les vies de comunicació, dels camps de conreu o dels ports de mar.

RECONSTRUCCIÓ D'UNA CASA IBERA

Al Turó Rodó s'ha reconstruït íntegrament una de les cases adossades a la muralla. La reconstrucció s'ha fet emprant tècniques i materials propis de la construcció en època ibèrica: pedra local, calç, fang i elements vegetals (fusta, canyes i palla). Aquests materials i tècniques es documenten arqueològicament a tot l'arc mediterrani Europeu i nord d'Àfrica. La casa ibèrica està inscrita en l'anomenada arquitectura de fang. Està formada bàsicament per un sòcol de pedra (que aïlla de la humitat) sobre el qual s'alcen les parets (amb la tècnica de la tova) i el sostre, que també està fet amb fang i elements vegetals barrejats, sobre un entramat de canyís. A l'interior de la casa s'han reproduït diferents agencaments que els arqueòlegs han deduït com a propis de la vida quotidiana: un teler, banquetes, cistelleria, molins de pedra, llar de foc, etc.